

A KÚRIA
mint másodfokú bíróság

Kfv.II.37.056/2012/5.szám

A Kúria a Boros Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Rendőrfőkapitánya alperes ellen közigazgatási bírság tárgyú határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Fővárosi Bíróság 2011. október 27. napján kelt 15.K.32.217/2011/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 7. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 15.K.32.217/2011/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes a gépjárművével 2010. szeptember 17. napján a - a kétirányú közlekedési útszakaszon - az úttest menetirány szerinti jobb oldalán elhelyezett „Megállni tilos” tábla hatálya alatt a menetiránnyal szemben állt meg.

A szabályszegésről készített fényképfelvételen látszik a „Megállni tilos” tábla, alatta a 70 m-es kiegészítő tábla, felette a „” tábla és a felperesi gépjármű az úttestnek ezen, a táblával érintett menetirány szerinti jobb szélén, a menetiránnyal szemben. A másik felvételen a gépjármű látható közeli felvételen, mögötte a „Behajtani tilos” tábla, amely jelzi, hogy onnan az út egyirányú.

A Megyei Rendőrfőkapitány, mint elsőfokú hatóság a 2010. október 11. napján kelt 21000/00542037/2/2010.ált. számú határozatával a felperesi üzembentartót 30.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975.(II.5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 15.§ (1) bekezdésének a) pontjának és a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 21. § (1) bekezdés d) pontjának megsértése miatt. A szabályszegés miatt a felperessel szemben a közigazgatási bírságot a 410/2007.(XII.29.) Korm. rendelet 1.§ (1) bekezdése, 5.§-a, valamint a 4. számú melléklet 1. sora alapján szabta ki.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2010. december 29-én kelt 21000/00542037/8/2010.ált. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Rámutatott, hogy a fényképfelvételek és az ellenőrző berendezés alkalmazása során rögzített GPS

koordináták alapján a szabályszegés elkövetése bizonyított.

A felperes keresetet nyújtott be az alperesi határozat ellen, vitatva a szabályszegés elkövetését, a másodfokú eljárásban az ügyintézési határidő túllépését.

Az elsőfokú bíróság a felperesi keresetét alaptalannak találta, ezért azt elutasította. Megállapította, hogy a rendelkezésre álló fényképfelvételek alapján a tényállás tisztázott, a szabályszegés ténye igazolt. A felperes a *Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.)* 164.§ (1) bekezdése értelmében a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, nem cáfolta az alperes megállapításait, nem igazolta, hogy a gépjármű haladási irányából megállást tiltó tábla nincs kihelyezve.

Az alperes a határozatát az ügyintézési határidőn belül hozta meg, a kézbesítési késedelem az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabálysértés.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének helyt adó döntés hozatalát kérte. A jogi szakvizsgálóval rendelkező felperes a képviselőjét saját ügyvédi irodáján keresztül maga látta el a Pp. 73/C.§ (3) bekezdése folytán.

Rendkívüli jogorvoslati kérelmében arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 339.§ (1) bekezdését, mert indokolatlanul találta törvényesnek a támadott közigazgatási határozatot. A bíróság helytelenül alkalmazta a bizonyítási teherre vonatkozó szabályt, a Pp. 164.§ (1) bekezdését. Az alperes nem bizonyította a tényállás megalapozottságát, holott a bizonyítási teher megfordulása nélkül ez az alperes kötelezettsége volt, de a Pp. 336/A.§ (2) bekezdése is alkalmazható lett volna. Álláspontja szerint az alperesnek kellett volna bizonyítania honnan érkezett a gépjármű és abból az irányból nincs kihelyezve megállást tiltó tábla.

Utalt arra is, hogy ugyanezen a helyen történő parkolás miatt több ügy indult, amelyekben eltérő döntések meghozatalára került sor, ez a jogbiztonságot veszélyeztetheti. A PK 152. állásfoglalásra figyelemmel ügyvédi munkadíj megítélését kérte.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között a megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott ügyintézési határidőre vonatkozó megállapítást nem vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a rendelkezésre álló iratokat, bizonyítékokat áttekintve megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat, az ügy eldöntése szempontjából releváns tényeket és az azt alátámasztó bizonyítékokat rögzítette és abból a bizonyításra vonatkozó szabályok helyes alkalmazásával, a Pp. 206.§ (1) bekezdése értelmében helytállóan állapította meg, hogy az alperesi határozat megalapozott és törvényes, a közlekedési jogsértés elkövetése bizonyított.

A Pp. 164.§ (1) bekezdését helytállóan alkalmazta, a bizonyítás a felperest terhelte, neki kellett bizonyítania, hogy a támadott határozat a keresetben foglalt okból jogsértő. A felperes az őt terhelő bizonyítási teher fennállását tévesen vitatta. A bizonyítási teher megfordulása nem következett be, mert a tényállás vitatásán túl a felperes a tényállás valóságát cáfoló bizonyítékot nem szolgáltatott, a

tényállás tisztázottságához kétség nem fér. Nem volt olyan megállapítás tehető, hogy az alperes nem tett eleget tényállás megállapítási kötelezettségének.

Az alperes a GPS koordináták és a fényképfelvételek alapján egyértelműen bizonyította, hogy a felperes az általa üzemben tartott gépjárművel a menetirány szerinti jobb oldalon elhelyezett „Megállni tilos” tábla hatálya alatt állt meg, megsértve ezzel a KRESZ 15.§ (1) bekezdés a) pontját a KRESZ 10.§ (1) bekezdés a) pontjára és (6) bekezdésére is figyelemmel. A megállási tilalmat jelző tábla hatálya az úttestnek arra az oldalára terjedt ki, amely oldalon a felperes a járművével megállt. A tilalom hatályát nem érinti, de nem is annullálja az a körülmény, hogy a felperes a tábla szerinti menetiránnyal szemben közlekedett és azzal szemben parkolt le. A tilalom a tábla elhelyezésével az úttestnek arra az oldalára terjedt ki, ahol a gépjármű állt.

A Kúria annyiban pontosítja az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását, hogy az ügy megítélése szempontjából lényegtelen az a körülmény, hogy a gépjármű a másik irányból érkezett és a haladási irányának megfelelően az úttest másik oldalán volt-e megállást tiltó tábla, ezért ezt a körülményt a felperesnek nem is kellett - mint szükségtelent - bizonyítania. Felhívja a Kúria a felperes figyelmét arra, hogy a KRESZ 40.§ (1) bekezdése megszabja, hogy kétirányú forgalmú úton a gépjárművel hogyan és hol szabad megállni.

A felperes által hivatkozott, más eljárásokban hozott ítéleteket a Kúria nem értékelhette, minden ügy egyedi megítélésű, a bizonyítás elégtelensége, a bizonyítottság hiánya miatt hozott hatályon kívül helyező és új eljárást elrendelő ítéletekben hozott döntések jogbizonytalanságot nem eredményeznek, a jelen ügyre kiható következtetés nem vonható le belőlük, bizonyítékként való értékelésüket pedig a Pp. 275.§ (1) bekezdése kizárja.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálattal élő felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése, a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt és a felülvizsgálati kérelem benyújtásakor hatályos 1990. évi CXIII. törvény 50.§ (1) bekezdése szerinti mértékű felülvizsgálati illeték viselésére.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2013. január 23.

Dr. Tóth Kincső sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika sk. bíró